

PRELUDIJ

Tone Pavček

Deklica moja otožnoresna,
sem ti še vedno drag,
ali ti drugega vesna
je s cvetjem prignala na prag,
deklica moja otožnoresna?

O, da: zdaj je pri tebi drugi
in v strastnem razkošju noči
šepečeš mu: Ljubi, moj ljubi!
prav istih odkritih oči,
ko da sem jaz in ne drugi.

Ta drugi pri tebi ostane.
Si srečna, deklica, z njim?
I v meni nič več se ne zgane
čustvo odcvèlo, samo spomin
je žalosten spev, ki ostane.

Saj v noči, ko sama sta, sama
z ljubeznijo zrelih ljudi,
duša poeta ko angel nad vama
do kasnega jutra bedi
žalostna, tožna in sama...

Deklica moja, ki nisi moja,
naj bo kdorkoli ti drag.
Naj ti prinese sreče, pokoja,
ki ni ju in ni čez moj prag,
deklica moja, nikoli moja.